

Fleertal har foreslaaet. Der er dernæst optaget den Bestemmelse, at Udskifterne ere at betale med 24 sk. pr. Ark , saaledes som jeg ved anden Behandling af Sagen tillod mig at foreslaae. Den Bestemmelse i de to Forslag, at Betalingen for Befordringer erlægges med 64 sk. pr. Mill , skal jeg paa egne og samtlige Medforslagsstilleres Vegne tillade mig at frasalbe, idet jeg henholder mig til hvad der af mig er foreslaaet, at der istedetfor „med 64 sk. pr. Mill “ i begge Forslag sættes „efter Vognmandstaxt“. Med Hensyn til den lille Forandring, jeg har foreslaaet, og som ogsaa den ærede Ordfører har omtalt, nemlig at der istedetfor „derom“ sættes „om, paa hvilken Maade Befordringen ønskes afgiven“, skal jeg tillade mig at erindre om, hvad den ærede Ordfører bemærkede, at det jo ikke kan skade, at denne Bestemmelse kommer ind, og jeg vil bede de ærede Medlemmer om at sammenholde Uvalgets Fleertals Forslag med denne Ændring, saa troer jeg, at man vil forvisse sig om, at det er en klar Udtalelse af, hvad man ønsker udtalt, naar man vedtager, hvad jeg har tilladt mig som Underændringsforslag at henstille til det ærede Thing. Det er jo ganske klart, at det, som Ordet „derom“ skal betyde, er, at den eller de Vedkommende, der requirere Forretningen, skulle underrette Landvæsencommissairerne om, om disse skulle befordre sig selv eller om de ville blive afhentede med Requirentens eller Requirenternes Befordring. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det principale og det subsidiaire Forslag til § 26, saaledes som det, som nævnt, er ændret ved mit Underændringsforslag.

Formanden: Er det det første Forslag af de 15 Medlemmer til § 26, der er frasaldet?

N. Jensen: Nei, det er kun den Bestemmelse deri, at Betalingen skal erlægges med 64 sk. pr. Mill .

Formanden: Ja, men man kan ikke saaledes frasalbe en enkelt Bestemmelse i et Forslag; den maa udvoteres.

Ordføreren: Jeg maa bede undskylde, at jeg for oversaae, at der tillige er gjort Forslag om, at kun Landvæsencommissairerne og de Formænd i Overlandvæsencommissio-nerne, der ikke ere Amtmænd, skulle have vederlag for deres Møde. Dette vil altsaa navnlig ramme Herredsfogderne. Jeg troer, at dette er Noget, som der ikke er den ringeste Anledning til at gaae ind paa. Det er ikke nogen Betaling for Arbejde, der her er Tale om, men det er kun Vederlag for Udgifter, og disse Medlemmer have ligesaa vel Udgifter paa deres Reiser som Tilfældet er med de Medlemmer, der ere udnævnte til Landvæsencommissairer; de ville maaskee endogsaa have større Udgifter, da de maaskee boe længere borte fra Aastedet end Landvæsencommissairerne, der boe paa Landet i Nærheden deraf. Der forekommer mig ikke at være den mindste Villighed i, at en Herredsfoged skal opholde sig hele Dagen paa Landet uden at faae en Godtgjørelse for sine Udgifter. Det maa erindres, at naar han reiser i civile Sager, faaer han Gebyrer, der ere saaledes bestemte, at han deraf ogsaa kan afholde sine Fortærringsomkostninger, men at der jo slet ingen Gebyrbetaling er forbunden med de her omhandlede Forretninger. — Ordføreren for dem, der have stillet det Forslag, at Betalingen skulde være efter Taxten for mindre Vogne, yttrede sig ikke om, hvorledes man vilde komme ud over den Banffelighed, at der paa flere Stationer ikke findes Vogne.

N. Jensen: Jeg skal tillade mig at bemærke, at det Forslag, som den ærede Ordfører nu nævnde, ikke er stillet af mig.

Ordføreren: Den ærede Rigsdagsmand frasaldt altsaa Bestemmelsen om 64 sk. pr. Mill for istedet derfor at sætte . . .

N. Jensen: For istedet derfor at sætte det, som findes i mit Underændringsforslag til det af mig og 14 andre Medlemmer stillede Ændringsforslag til § 26.

Ordføreren: Saa beider jeg om Forlæbelse; det var en Feiltagelse af mig.